

פיתחו את השער פיתוחו/ה פתח. אלו תעבור ה שפעת לכה. סא אסמא וזו וזוה אנכזיק וניניק אמכבת פניניק

פיתחו את השער פיתוחו/ה פתח. אלו תעבור ה שפעת לכה. סא אסמא וזו וזוה אנכזיק וניניק אמכבת פניניק

”שב איתנו כאן” סוכות במשפחה

”גדולה הכנסת אורחים מהקבלת פני שכינה”

(שבת, קכ”ז)

בסוכות נהוג להזמין ”אושפיזין” – אורחים לסוכה. לפי המסורת מוזמנים אל הסוכה שבעה אורחים בדמותם של אבותינו. ברוח התנועה ליהדות מתקדמת המחנכת לשיוויון בין המינים ניתן להוסיף אליהם שבע ”אושפיזות”: אמהות ונשות האומה. לצד האורחים המסורתיים נהוג להזמין לסוכה גם אושפיזין מאנשי הקהילה הסובבת אותנו.

פת במלח/נעמי שמר

אם בשער יש אורח
שנחת מעבר ים
מה נציע לאורח
בבואו משם?

פזמון: טנא ירוק, פרח לבן
יין אדום, פת במלח
זה מה שיש
שב איתנו כאן.

שב איתנו, זה הבית
תריס פתוח למדבר
שב איתנו כבן בית
לא כהלך זר.

טנא ירוק...

והלב הזה הפתי
שאף פעם לא יחכים
שוב נדלק ושוב הריע
אל המרחקים.

טנא ירוק...

האורחים הולכים הביתה
תריס פתוח שוב נסגר
השולחן נעור וריק
וזה מה שנשאר.

טנא ירוק...

לכך נהגו ישראל, שכשנכנסים לסוכה וקודם שיושבים לשלחן, מזמינים את האושפיזין דרך כבוד, ואומרים: 'עולו אושפיזין', 'אזמן לסעודתי אושפיזין עלאין (אורחים נעלים). בבקשה ממך - וקורא בשם אורחי היום, ומונה את שמות כל שאר ששה האושפיזין הבאים עם אורח היום. ומכינים כסא נאה בסוכה ופורסים עליו מפה יפה ומניחים עליו ספרים ואומרים: 'זה כסא של אושפיזין'. וכן מדליקים נר לכבוד האושפיזין. כיון שסוכת החג היא אכסניה לאושפיזי מעלה לכן ראוי ליושב בסוכה שיזמין לסעודתו גם אושפיזי מטה, בשר ודם, אורחים עניים שיבואו ליסב עמו על שלחנו בסוכה, ליתן קורת רוח לאושפיזי מעלה ששמחים עם אושפיזי מטה.

(ספר התודעה, פרק שביעי)

מינוע קיימג מצווג האושפיזין בסוכה מה פשרו של המושג אושפיזין של מעלה ואושפיזין של מטה?

איפה נוח לנו יוגר להמצא כאורחים או מארחים כשאנחנו מארחים מה האגחים העומדים

בפנינו?

אג מי היינו רוצים לארח בסוכתנו המשפחית, נרוז משפחה, חברה, דמוג ספרוגיג, אלוזיוניג או
אלוי דמוג ממנייחי העם ניגן לכבוד מכבד הזמנה לדמוג אוהי נקיש לארח בסוכה המשפחית.

בלילות החג כשנכנסים לסוכה לפני הארוחה מזמינים את האושפיזין:

תיבו תיבו אושפיזין עילאין, תיבו תיבו אושפיזין קדישין.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי ואמותי. שתשרה שכינתך בינינו ותפרוס עלינו ספת
שלומך. יהי רצון שבזכות מצות ספה ומצות הכנסת אורחים שאנחנו מקימים תהיינה אונתך
קשובות לרעבים ולצמאים. תן להם לחמם ומימם ותן לנו זכות לשבת ולחסות בצל כנפך. ותזכנו
לישב ימים רבים על האדמה הזאת, בארץ אשר הנחלת לאבותינו ואמותינו, "ארץ זבת חלב ודבש
ארץ נחלי מים, עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה ונגף ותאנה ורמון, ארץ זית
שמן ודבש" (דברים ח, ז ח).

יום א': אָזמין לְסְעוּדַתִּי אושפיזין עילאין / אָזמין לְסְעוּדַתִּי אורחים יקרים:
אברהם ושרה. ואתם יצחק ורבקה. יעקב ולאה. יוסף ורחל. משה ומרים. אהרן, שפרה ופועה.
דוד ורות. תיבו תיבו אושפיזין עילאין. תיבו תיבו אושפיזין קדישין.

אָזמין לְסְעוּדַתִּי אושפיזין עילאין / אָזמין לְסְעוּדַתִּי אורחים יקרים:
אברהם ושרה. ואתם יצחק ורבקה. יעקב ולאה. יוסף ורחל. משה ומרים. אהרן, שפרה ופועה.
דוד ורות. תיבו תיבו אושפיזין עילאין. תיבו תיבו אושפיזין קדישין.

יום ב': אָזמין לְסְעוּדַתִּי אושפיזין עילאין / אָזמין לְסְעוּדַתִּי אורחים יקרים:
אברהם ושרה. ואתם יצחק ורבקה. יעקב ולאה. יוסף ורחל. משה ומרים. אהרן, שפרה ופועה.
דוד ורות. תיבו תיבו אושפיזין עילאין. תיבו תיבו אושפיזין קדישין.

ניגן ללמד אג שירו של לון קיפנים "רבה ואליעזר".

רבה ושרה אג עזר יצחק ואג כל אמלו ליד הזאר. על רבינוה ניגרוה לה מגרו. נסה לחשו.

על מגרה יציריג שהינו רוצים להעניק לרבה. ניגן ליצור אג המגרה.

יום ג': אָזמין לְסְעוּדַתִּי אושפיזין עילאין / אָזמין לְסְעוּדַתִּי אורחים יקרים:
יעקב ולאה ואתם אברהם ושרה. יצחק ורבקה. יוסף ורחל. משה ומרים. אהרן, שפרה ופועה. דוד
ורות. תיבו תיבו אושפיזין עילאין. תיבו תיבו אושפיזין קדישין.

ניגן ללמד אג השיר "אני אוהב אוהב לאה" אהוד מנור ולהסביר שיר זה הוא מעין מדרש מודרני.

המנהל להשיב ללאה אג כבודה. ההיסטוריה "מפצה" אג לאה המקראית בדמוג לאה אחרג אוה
אהב איגמר בן אבי"י. הפרשה הונצחה בספר "אהבג איגמר" של דבורה עומר וכן בשירו של
הפזמונאי דודו ברק, "אהבג איגמר בן אבי"י". בני המשפחה מוזמנים להעזר בשני השירים על מנה
להשווה בין הסיפור המקראי לסיפור ההיסטורי.

¹ במקרא לא מוזכר שמו של אליעזר כי עם עזר יצחק

יום ד': אַזמין לְסְעוּדַתִּי אוֹשְׁפִיזִין עֵילְאִין / אַזמין לְסְעוּדַתִּי אוֹרְחִים יְקָרִים: יוֹסֵף וְרַחֵל. וְאַתֶּם אַבְרָהָם וְשָׂרָה. יִצְחָק וְרַבֵּקָה. יַעֲקֹב וְלֵאָה. מִשֶּׁה וּמְרִים. אֶהְרֹן, שְׁפָרָה וּפּוּעָה. דָּוִד וְרוּת. תִּיבּוּ תִיבּוּ אוֹשְׁפִיזִין עֵילְאִין. תִּיבּוּ תִיבּוּ אוֹשְׁפִיזִין קַדִּישִׁין.

יֵסוּף יֵדוּעַ אִם כ"יֵסוּף בַּעַל הַחֲמוּמֵי, נִימֵן לְסַגְלָא בְחַלּוּם מַעֲנִין שְׁחֲמֵי בְמַהֲלָךְ הַשְּׂבוּעַ הַאֲחֵרוֹן.

יום ה': אַזמין לְסְעוּדַתִּי אוֹשְׁפִיזִין עֵילְאִין / אַזמין לְסְעוּדַתִּי אוֹרְחִים יְקָרִים: מִשֶּׁה וּמְרִים. וְאַתֶּם אַבְרָהָם וְשָׂרָה. יִצְחָק וְרַבֵּקָה. יַעֲקֹב וְלֵאָה. יוֹסֵף וְרַחֵל. אֶהְרֹן, שְׁפָרָה וּפּוּעָה. דָּוִד וְרוּת. תִּיבּוּ תִיבּוּ אוֹשְׁפִיזִין עֵילְאִין. תִּיבּוּ תִיבּוּ אוֹשְׁפִיזִין קַדִּישִׁין.

מִשֶּׁה זָכָה לְהֵיוֹת מוֹלֵךְ בְּנֵשִׁים אֲמִיזוֹג שְׂבֻכּוֹג הַגּוֹשִׁייה שְׁלֵחַן חַיִּין נִיזְלוֹ. פּוּעָה וְשִׁפְרָה הַמֵּיִלְדוֹג

שְׁחֲמֵי הַצִּוּוֹי שֶׁל פְּרַעָה לֹא הֵמִיגוּ אֵל הַגִּיטוֹקוֹג הַעֲצֵרִים, יוֹכֵד שִׁיזְרָה עֲזוּרָו גִּיבַג אֲמֵלָא מְרִים

שְׁחֲמֵי אֲמֵלָא בְּמַזְכָּה וּמִיִּהְרָה לְהַצִּיעַ לְבַר פְּרַעָה מִיִּתְרָה מִהַעֲצֵרִים. וְגַר פְּרַעָה שְׁחֲמֵי אֲמֵלָא אֲמֵלָא בְּכַן.

נִימֵן לְכַמֵּן בְּסוּרוֹם מְשַׁחְגֵי סִיפּוּרִים אֲוִדוֹג נֵשִׁים בְּמִשְׁחַגְרָו שְׂבֻמְעִישִׁין הַגִּיטוֹ בְּגוֹשִׁייה וְאֲמֵלָא לְבַר.

יום ו': אַזמין לְסְעוּדַתִּי אוֹשְׁפִיזִין עֵילְאִין / אַזמין לְסְעוּדַתִּי אוֹרְחִים יְקָרִים: אֶהְרֹן, שְׁפָרָה וּפּוּעָה. וְאַתֶּם אַבְרָהָם וְשָׂרָה. יִצְחָק וְרַבֵּקָה. יַעֲקֹב וְלֵאָה. יוֹסֵף וְרַחֵל. מִשֶּׁה וּמְרִים. דָּוִד וְרוּת. תִּיבּוּ תִיבּוּ אוֹשְׁפִיזִין עֵילְאִין. תִּיבּוּ תִיבּוּ אוֹשְׁפִיזִין קַדִּישִׁין.

אֶהְרֹן בְּמַהֲוֹגוֹ הוּא אִישׁ הַשְּׁלֵמִים עַל הַפְּסוּק "וַיִּרְאוּ כֹל הָעָדָה כִּי אָוַע אֶהְרֹן וַיִּכְּחוּ אֵלָיו שְׁלֵשִׁים יוֹם

כֹּל בֵּיג יִשְׂרָאֵל" בְּמִדְבַר פָּרָה, פְּסוּק כ"ח אֲמֵר רִשִׁי: "כֹּל בֵּיג יִשְׂרָאֵל - הַנְּשִׁים וְהַנְּשִׁים, מְגַאֲבֵים

עַל אֶהְרֹן כִּיִּוֹן שֶׁהִיָּה אֶהְרֹן רֹזֵף שְׁלֵמִים וּמֵאִילֵה אֶהְרֹן בִּין בְּעֵלֵי מְרִיבָה וּבִין אִישׁ לְאֶשְׁרֵי, אֶהְרֹן הִיָּה

הַוֹלֵךְ אֵל בְּעֵלֵי מְרִיבָה מְדַבֵּר עַל לֵבִים וְלֵעֲגִים אֵל מִשְׁנָה אֵל פְּנֵי הַדְּבָרִים בְּשִׁילֵה הַשְּׁלֵמִים בְּמַזְכָּרָה לְאֶשְׁרֵי

עַל הַשְּׁנָאָה וְלִיזְכּוֹר מַחֲדָשׁ אֶהְרֹן וְאֶהְרֹן.

בְּמַהֲוֹגוֹ שֶׁל אֶהְרֹן מִהוּוֹה גְּבֻכּוֹרָג עֲזוּרָו כֹּל אֲחֵז וְאֲחֵז מֵאִיגְרָו שְׂבִיזֵי כֹּל אֲחֵז וְאֲחֵז מֵאִיגְרָו

הַאֲפִשְׁרוֹג לְהַשְׁכִּין שְׁלֵמִים בְּמִדְבַר הַקְּרוֹבָה. נְקִדִּים מַחֲשֵׁבָה לְשִׁאֲלָה כִּיזְכּוֹ נְשִׁים יוֹחִסִי שְׁלֵמִים עִם עֲצֵמָו

וְעִם זְלִמְרָו בְּמִסְחָרָה הַמְשַׁחְגֵי.

יום ז': אַזמין לְסְעוּדַתִּי אוֹשְׁפִיזִין עֵילְאִין / אַזמין לְסְעוּדַתִּי אוֹרְחִים יְקָרִים: דָּוִד וְרוּת. וְאַתֶּם אַבְרָהָם וְשָׂרָה. יִצְחָק וְרַבֵּקָה. יַעֲקֹב וְלֵאָה. יוֹסֵף וְרַחֵל. מִשֶּׁה וּמְרִים. אֶהְרֹן, שְׁפָרָה וּפּוּעָה. תִּיבּוּ תִיבּוּ אוֹשְׁפִיזִין עֵילְאִין. תִּיבּוּ תִיבּוּ אוֹשְׁפִיזִין קַדִּישִׁין.

מִשְׁחָרָה רֹוֹג מְכִילָה מְעִשִׁים שֶׁל אֲמֵלָוֹג חֲסִידִים. הַחֲסִד מִינְחָם לְרוּג, לְאֶלְוֵהִים, לְבֻזְעַ. סִיפּוּר הַמִּשְׁחָה

מְגַרְחָשׁ בְּזִמָּן הַקְּרִיבָה, בְּשִׁדוֹג בֵּיג לְחַס. בְּעֵלֵי הַשְּׂבוּעַ בְּמִשְׁחָה מְקִיָּים מְזוּוֹג מְגַרְוֹ עֲנִים, הִם מְגַרְיִים

לְעֲנִים לְהֵלֵךְ עִם הַקְּרוֹבִים וְלִקְרָה. חַז"ל נִמְרָו אֵל סִיבַר כְּבִיבָה וּכְנִיסָה לְגַרְיִן שֶׁל הַמִּשְׁחָה בְּרִצּוֹן

לְאֵמֵז וְלִהְצִיחַ אֵל אֲבִדְמָה שֶׁל אֲמֵלָה חֲסִידִים. חַז"ל סִבְרוּ שֶׁל אֲמֵלָוֹג חֲסִידִים הִם מִהִיסוּדוֹג הַמְקִיָּים

אֵל הַעֲוָלִים. חֲזָרָה בְּעֵלֵה עֲרֻבֹג הַדְּבִיר, הַדּוּאֲבָג לְגַמּוֹן בְּחֻלְיוֹג הַחֲלָשׁוֹג שֶׁהָהּ מֵאֲפִשְׁרָג קְיוֹם וְצִמְחָה

אִישִׁיג וּכְלִכְיִיג .

לְקַרְאֵה הַשְׁנָה הַחֲדָשָׁה בְּרוּחַ הַחֲסִד שֶׁל מַלְאֲכֵי רוּחַ נְצִיעַ לְכֹל מִשְׁפַּחַת אֱהֲרָתִיב לְעֵשִׂייה שֶׁל אֲמִילֹג חֲסִידִים
(וְגַיְוֵה לְמַעַן הָאֲחֵר.

כשיוצאים מן הסוכה בפעם האחרונה אומרים :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֲמוֹתֵינוּ, שְׂפָשֶׁם שְׂיִשְׁבְּנוּ בְּסִכָּה זוֹ כִּן נִזְכֶּה לְשָׁנָה
הַבָּאָה לִישֵׁב בְּסִפְתֵי הַשְּׁלוֹם שֶׁתִּפְרֹשׁ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם.

**עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוּמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְעַל כָּל בְּנֵי הָאָדָם וְאָמְרוּ אָמֵן.**